

1921-11-29

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Frederiksborgvej, Roskilde

Arkivplacering:

Mappe 29 nr. 3a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Fredensborgvej
Raskeløve.
29-11-21

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 29 Nr. 3A

Hon Jacobus.

At kommer mig for fore,
at det Udvalg, der for Udvalget,
som skal forberede Gæsterne og
Medlemmernes Indbydelse, skulde
venligt ønske at undersøge, om
der ikke blev fremstillet Forslag
om at indbyde Johann Thomas,
Goul Jerndorff og Stephan.
Jeg ved ikke om du har nogen
Kendskab hertil. Heller
ikke vidst, om der er indført
en anden Ordning, saadant
Indbydelse indtækkende
skulde kunne udgaa
efter det Udvalgs Inddel-
ling. Indtækt har
jeg dog knapt hørt, da det

Jo vilde veen at lægge en ubegre-
nset Myndighed, et sandt - maaske
hvor Gavn og hjælpeligt samfund
Nobels Haand- og berømt os alle,
en fundamental Ret.
Fjantager, at du, som jeg, vilde
fåe dig meget pænt og heri,
hvis det skulde overgaa
du flink og som Løs;
Og som blot på de mange
Mænds Evner og Udøvelse,
hvorefter hvert Medlem jo
har Lovet kan nu se en
Menig - saa skues det mig
i byn kaardt, hvis disse
to virkelig såd gads
kammertlige og loyale
ung Malere, der vi har
ventet i Gæster i flere
Aar og derfor har et
natur ligt Haab om at

Min Medlemmer, i Heds for
skulds partet ud.

Det at ^{gaaes} udbille slædig paa den
for Nødtelling er jo ganske vid
er søvdes quæntig Skilling,
men er den et uret færdig Mon-
pat, da det jo har staaet uden
Læring Kunstens pit for at
Læren er forening, og har en
er Sættilling.

Jy har nu hørt, (men maade
har julle forstået det ret) -
at det ikke er af Nærlige med dem
tro eller dem Arbejder, men
er trygt for, at de nu ikke
skulder sig den Dødvægt er
har - Parmenter med sig
ker sig - at Dødvægt er
de flue af as - er der jo kan
ker til nogle ganske. Ja som
serly fremmaqued (Kunst-
nen blandt vandlede Læren)
og derfor er det man itid af
med dem - og hvid det kan
væn - for at de ikke skulder

fyldt op (saadan som vi ellers gör,
som man Mr. Ransfere) og spæder
Adgangen for unge persons
Talenter.

Saaan veen, det bliver af tillykke
i maad dion tre, - det er saameget
menkarmelig. Men man lød
da, det var rigtig det hvad der gør,
nu det tror jeg det ikke; det er
afklaed kemien; - G man er den
je et Raad paa at lade stærke
Utblidinger - ki det forger
nede van herligt, om en kunde,
man der ja alle noget man
kan sein trings. Men saa
skal attraa vi meligvis en
det stærke - yngre Kræfter
erstatt disse van Sønner.

Det kan jo gøres veen, at
den fremtid Mr. Klein
saa, stærk som man kunde
onske, det vil man for at se.
Men det ved jeg, at det vil være
haandhaudet nu at Raste her
paa Gaden; i disse vanskelige
tider. Jeg er ham fuld de over.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Denne Brev er, af hvis Hænde
et Aftryk, Alde nogen Tiend her-
maal Brevet, og den anden om-
nøje, naar det er i alle
omstændigheder, som den
melle Kanadale mig udnu-
naa vilde, og ganske stille
forværet med mig. En
N. Kan. og den, og naar Kom-
af al den Kraft, og den, for
at handle og omhandle, og
andre med. Gik mig nu med
og ven færdig. og oppe og
i gamle de har været, og
for Koldblikken kan, og
gælder, naar i alle og en anden
end ved G. og om Kaad.

Nu vilde, og oppe og, og
den Kunde sætt. og i den
denne almindelige, og
ning, at naar en Bestem-
se angaar en privat sked
man ikke den med.

og har ganske intet, og
denne, og den for mig, og
denne, og den, og den, og
at Bestemmer om, at den

og har ganske intet, og
denne, og den for mig, og
denne, og den, og den, og
at Bestemmer om, at den

og har ganske intet, og
denne, og den for mig, og
denne, og den, og den, og
at Bestemmer om, at den

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Maagter, vil det mest mig som
sontigt at se dem haledt ad,
Idet en lo af enu kærbedt udsætt
Touner, idet den den tredie a
nuu egen. Nu pudsens, at
den fri hede, iall færd skjedder
Eg det Keunghen Me. at fan
taadan henn mad Joh. Ra.
- Nu kan den saemmelige
nuu, noqen Maad, uuei
dy eller noqen af de faa eddy
udmaade Medlemmer, is her
- alligvel fæle nuu, dog
ogaa privat kjøbt pænt, let
maad, bid at man vilde helt
være, hvad ogaa nu kan
ydet den fri Maad eller
noqen stor Værdi sauelkade
nuu, megen Træstalt, megen
Duteron, megt Aetværd
kan nu ydet den. Og is her
vand med pæntle færd af
pænt, den kan kærbedt se
vad den fa, hien det g'alt
en anden. Pæntle tagt

Maagter, vil det mest mig som
sontigt at se dem haledt ad,
Idet en lo af enu kærbedt udsætt
Touner, idet den den tredie a
nuu egen. Nu pudsens, at
den fri hede, iall færd skjedder
Eg det Keunghen Me. at fan
taadan henn mad Joh. Ra.
- Nu kan den saemmelige
nuu, noqen Maad, uuei
dy eller noqen af de faa eddy
udmaade Medlemmer, is her
- alligvel fæle nuu, dog
ogaa privat kjøbt pænt, let
maad, bid at man vilde helt
være, hvad ogaa nu kan
ydet den fri Maad eller
noqen stor Værdi sauelkade
nuu, megen Træstalt, megen
Duteron, megt Aetværd
kan nu ydet den. Og is her
vand med pæntle færd af
pænt, den kan kærbedt se
vad den fa, hien det g'alt
en anden. Pæntle tagt

Keunghen her. Et hel her g' vished
hel den - pæntle det - Keunghen
en Maad Keunghen, Aans
Lad, den bladet en Maad, de Kæben
for min Skjed. Nu g' se den
Kæben hærstet en Pæntle ad den
ved, saen det den ude Aetværd
g' det her alle gænt edde
meget, at den Pæntle
og Kæben. Lad det maaske
Kæben - hærstet - med Pæntle
at det med Pæntle pænt at nu kan
en Publikums Saag og hær
vied Nedgang - vied det den den
for Tælle den ogænt om man
Tæntle - den den Pæntle den
den den. Men nu her ogaa i
en meget lang Aetværd den
Kæben og kærstet ude
Kæben Aetværd kraft. Idet
gænt alle den hel den Keunghen
nuu. Alled iall ogænt nu
den nu kan ogænt g' det den
Kæben den.
Tælle til færd vied nu færd, det
saen den den den den den den

Keunghen her. Et hel her g' vished
hel den - pæntle det - Keunghen
en Maad Keunghen, Aans
Lad, den bladet en Maad, de Kæben
for min Skjed. Nu g' se den
Kæben hærstet en Pæntle ad den
ved, saen det den ude Aetværd
g' det her alle gænt edde
meget, at den Pæntle
og Kæben. Lad det maaske
Kæben - hærstet - med Pæntle
at det med Pæntle pænt at nu kan
en Publikums Saag og hær
vied Nedgang - vied det den den
for Tælle den ogænt om man
Tæntle - den den Pæntle den
den den. Men nu her ogaa i
en meget lang Aetværd den
Kæben og kærstet ude
Kæben Aetværd kraft. Idet
gænt alle den hel den Keunghen
nuu. Alled iall ogænt nu
den nu kan ogænt g' det den
Kæben den.
Tælle til færd vied nu færd, det
saen den den den den den den

Keunghen her. Et hel her g' vished
hel den - pæntle det - Keunghen
en Maad Keunghen, Aans
Lad, den bladet en Maad, de Kæben
for min Skjed. Nu g' se den
Kæben hærstet en Pæntle ad den
ved, saen det den ude Aetværd
g' det her alle gænt edde
meget, at den Pæntle
og Kæben. Lad det maaske
Kæben - hærstet - med Pæntle
at det med Pæntle pænt at nu kan
en Publikums Saag og hær
vied Nedgang - vied det den den
for Tælle den ogænt om man
Tæntle - den den Pæntle den
den den. Men nu her ogaa i
en meget lang Aetværd den
Kæben og kærstet ude
Kæben Aetværd kraft. Idet
gænt alle den hel den Keunghen
nuu. Alled iall ogænt nu
den nu kan ogænt g' det den
Kæben den.
Tælle til færd vied nu færd, det
saen den den den den den den

Keunghen her. Et hel her g' vished
hel den - pæntle det - Keunghen
en Maad Keunghen, Aans
Lad, den bladet en Maad, de Kæben
for min Skjed. Nu g' se den
Kæben hærstet en Pæntle ad den
ved, saen det den ude Aetværd
g' det her alle gænt edde
meget, at den Pæntle
og Kæben. Lad det maaske
Kæben - hærstet - med Pæntle
at det med Pæntle pænt at nu kan
en Publikums Saag og hær
vied Nedgang - vied det den den
for Tælle den ogænt om man
Tæntle - den den Pæntle den
den den. Men nu her ogaa i
en meget lang Aetværd den
Kæben og kærstet ude
Kæben Aetværd kraft. Idet
gænt alle den hel den Keunghen
nuu. Alled iall ogænt nu
den nu kan ogænt g' det den
Kæben den.
Tælle til færd vied nu færd, det
saen den den den den den den

SKOVGAARD-MUSEET
København
N. 55